

MAGYAR KURI R

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Augustus 18-ik napján, 1815-dik esztendőben.

Frantzia Ország.

Marschal Ney két pompás kastélyokat birt nem messze Chateaudüntől az Eure és Ligeris departamentjekben, egymástól egy fertaly órányira. Az egygyiknek neve Cou-dreaux a' másiknak Premeville. Most mind kettőben Prussus fegyveresek parantsólnak 's élnek a' Marschal úr' konyhájáról. A' Prussus Generális, a' ki most ezen kastélyokban vezérkedik, Julius 31-dik napján 500 Frankokból álló hadi adót kívánt Chateaudün városától, oly nyilatkoztatással, hogy a' nevezett kastélyok eladattatnak, és ezeknek árrokból az 500 Frankok vissza-fognak a' városnak fordittatni.

Tudjuk, hogy a' Frantzia Királynak Julius 24-dikén kiadott végzése szerint, a' Carnot neve is abban a' laistromban van, melly azoknak neveiket foglalja magában, a' kik Párisból eltávozni és arra a' helyre-menni tartoznak, mellyet a' mostani Politi-ziai Minister Fouché megnevez. Carnot tehát ilyen laconicus czédula által kérdezte-meg Fouchétól, hogy hát ő hol vonhat-ja-meg magát:

Traître! où puis je me retirer? —

„Carnot.

Fouché így válaszlott:

Où tu voudra imbécille! —

„Fouché.

(Magyarul. Carnot kérdi Fouchetól:

Arúló! hova vonhatom-ei magamat? — Fou-che így felel: A' hova akarod, gyáva).

A' Londoni újságlevelek beszélik, hogy Londonban egy oly ember van, a' ki azt erőssíti hogy ő a' Dauphin, t. i. a' 16-dik Lajos' fia legyen; hogy ő az 1793-dik esztendőben az Ardennessi vidékeken egy pa-raszt lakosnak által adattatván helyette a' temple épületében valami más gyermek halt-meg; hogy ő tavaly a' Generalis Du-moncau' közbenjárása által ezt kinyilatkoz-tatta. 18-dik Lajosnak, 's hogy ő Felsége azt parantsolta legyen neki, hogy mütassa-meg magát, de ő ezt nem tselekedte; és hogy végezetre ő az Angoulémi Hertzegnének ud-varolni akart legyen Angliában az ólta, hogy ő Királyi Hertzegnésége oda által ment, de a' ki azt kívánta tőlle, hogy elébb mű-tassa valami bizonyságait a' maga erőssité-sének, ezt pedig ő tsak Frantzia országban viheti véghez.

Egy levélben, a' melly Arlesből Jul. 29-dikén indúlt és Párisba Aug. 5-dikén ér-kezett-meg, az irattatik, hogy a' Nápolyi Joakim név alatt volt Király, Múrat, Toulou-ban elfogattatván, minden nálla találtatott dolgokkal egyetemben Marsiliába vitette-tett. Toulouban és Avignonban (Avenisban) sok személyek elfogattattak. A' Journal de Paris szerint 62-tőre telik azoknak a' há-zaknak száma, a' méllyek Nismes városá-

ban kipredáltattak; a' kaszármaknak egy része is felégettett.

Mint a' múlt keddi újságban megjegyeztük, a' Frantzia ármáda már most Frantzia országnak tsak azt a' részét tartja elfoglalva, a' melly azon a' lineán túl fekszik, mellyet a' Földközéptengernek attól a' pontjától fogva, a' hol a' *Rodanus* vize abba belé szakad a' *Ligerisnek* a' tulsó tengerbe való belészakadásáig azon pontokon lehet húzni, a' mellyek ugyan azon újságunkban megnevezettek. Egyéb nevezetes pontjai között van ezen lineának *Orleans* városa. Ezt a' várost 600 gyalog és 200 lovas szövetségesek tartották elfoglalva. Az itt lévő hidon négy rendbéli strázsák állottak, tudni illik legelől 4 Prussus lovas, ezeknek háta megett egy gyalog Prussus tsoport, az után a' városbéli nemzeti testörző seregnek egy tsoportja, 's végre leghátul egy belső bátorságra ügyelő tsoport. A' hidon túl 10 vagy 15 lépésnyire, a' víz bal partján áll a' Frantzia ármáda' szélső vigyázó tsoportja.

Az újabb tudósítások szerint, mellyek a' Párisi újságokban kiadattak, e' képpen fognak a' Szövetséges Hatalmasságoknak seregeik az említett *demarcationális*, vagy ki jelelt lineán innen lévő Frantzia tartományokban megállapodni: A' Prussusok Kis Britanniát (*Bretagnét*) 's a' *Ligeris* és *Sequana* között lévő minden departamenteket, a' *Wellington* vezérlése alatt lévő Anglusok, Belgák, és Hannoveránusok a' Belgiumi határok és a' *Marne* között találtató tartományokat, az *Austriaiak*, *Piemontiak*, *Bavarusok*, és *Württembergiek*, az Olasz és Helvétziai határoktól fogva az *Allier* vizéig fekvő departamenteket, 's a' *Ligeris* jobb partját is *Orleans* városáig, a' *Badeniek* és *Szaksoniaiak*, *Austriának* felvigyázása alatt *Alsáziát*, 's az *Oroszok* *Lotharingiát* a' *Marne* vizéig, fogják ezen tudósítások szerint, megállani. *Provence* tartományában tsak a' *Touloni* és *Marsiliai* vidékeken lesznek kevés számú Anglus és *Sárdiniai* seregek. *Párist* és ennek környékeit elegyesen fog-

ják a' Szövetséges seregek elfoglalva tartani.

Párisban arra a' vakmerő bátorságra vetemedtek némelyek néhány napok alatt, hogy éppen a' Király' ablakai alatt kiáltották: *Vive l'Empereur!* pedig tsak aligalig lehetett őket a' népnek dühösségétől mególtalmazni. A' *Journal des debates* írja, hogy *Augustus* 5-dik napján is fordult elő egy ilyen bortránkontató mérészség. Estvéli 7 óra tájban, mikor sok ezer lakosok éppen a' magok örvendező kiáltásaik által a' Királyhoz viseltető szereteteknek bizonyításával buzgólkodtak volna, valamely eszeveszett ekkor is a' sokaság között lapangván, így ordította-el magát egész dühösséggel: *Vive l'Empereur!* Az örvendező kiáltozást egyszerre megzavarta ez a' kiáltás. A' dolog a' *Thuilleria*' ablaka alatt történt; a' Király, ki az ablakból nézte az örvendező népet, hirtelenséggel hátra vonta magát. Gondolják némely jelenlévők, (így szoll a' nevezett újság) hogy ők azt vették eszékbe, hogy a' Király ezen dolognak szemlélésére eltakarta a' kezével az ábrázatját, mintha el akarta volna titkolni azt a' nagy szomorkodást, a' mellyet némely e' féle elvadult embereknek hitelfelett való megszelidülhetlensége okoz a' szívében. A' gaz ember azonközben azonnal megfogattalván, bézarattott; és kétségkívül nem fog mostanság *Vive l'Empereur* kiáltozni.

Melly sok ritka műveknek, remekeknek kiatsét gyűjtöttek vala a' Frantziák azon néhány esztendők alatt *Párisba*, a' míg *Európának* számtalan könyvesházeit, 's museúmain, minden kedvezés nélkül feldúlták, megtették tsak ezen egy környülállásból, hogy a' *Párisi Muzeuumnak* az a' szakaszza, melly régiségek gyűjteményét foglalta magában, annak 1814-dik esztendőbéli leírtoma (catalogusa) szerint, tsak a' képfaragás' mesterségéről 312 olyan munkákat mutatott elő, mellyek közzül ezen ragadozásnak időszakasa előtt, 21 darabok *Ro-*

mában a' Capitoliumi múzeum, 49 darabok a' Vaticanum, 43 darabok a' Villa-Albani, 26 darabok a' Villa-Borghese, tulajdonai voltak; 35 darabok ilyen felyül való vagy czímírás alatt fordultak elő: *Német ország' elfoglaltatásának gyűmöltsei*. Három darabok a' VI-ik Pius Pápa' tulajdonai voltak; 5 darabok a' *Velentzei* könyves házból, 3 darabok a' *Modénai* Hertzegéből valók voltak, 's a' többi. — A' Párisi újságírók egy időtől fogva nem kevésse melesztgetvén szemeket azért, hogy ezek az odagyűjtött kintsek vissza vetettetnek, az kívánnák, hogy a' Párisi Museum *Európa' Museumának* lenni hirdettessék, 's abból néhány templomi képeken kívül egyebet el nevigyenek, azzal a' megnevezhetetlen szemtelenséggel bírnak is, hogy nem szégyenlik azt mondani, hogy ha a' *Párisi Museum* így megkíméltetne, ezen tselekedet által még az a' közönséges nemzeti törvények' fundamentoma is megszentelődne, 's az emberek' emlékezetében megújítottatna, hogy: *Nem szabad volna a' mestersegeknek és tudományoknak munkáit, mint vagadamánt elvinni*. — (Jó vóit volna a' Frantziáknak egykor magoknak megemlékezni az e' féle igazságokra.)

Augustus 3-dik napján, mint a' Prussus Király' születése napján, a' Prussus testőrző sereg a' Márs' mezéjére ki menvén, oda a' Prussus Királyt a' több Szövetséges Fejedelmek kísérték, a' ki ott ezen seregnek mustrájokat tartotta. Száz ágyúlővések tétettek ezen Monárkha' tiszteletére, a' ki ezen napon a' maga életének 45-ik esztendejébe lépett belé. Délutáni 4 órakerésivás által innepelte ez a' sereg a' gyeppen a' maga Királya' 's a' Prussus nép' örömeinek napját, leg szebb rendel.

Az Austriai Császár és Király 6 Felsőge szállása előtt az úgy nevezett *Magdalená'* piatzon, estvéneként minden nap katonai muzsikát tsínál az Austriai katona muzsikáló kar, melynek halgatására minden-

kor nagy sokaság gyűl össze, hintókban, kotsin, és gyalog, még sok szép 's előkelő aszszonyságok is, mint a' *Gazette de France* erőssíti.

Az Anglus levelekben külömbkülömb szóbeszéd fordúl elő arról, hogy miképpen ment véghez Bonaparténak a' Bellerophonra való megérkezése: — *Bonaparte* még ekkor úgy viselte magát, mint Fejedelem, 's még az Anglus Komandánsok is majd tsak hogy nem úgy viselték eránta magokat, mint Fejedelem eránt. A' hajón legelőbb is a' Kapitány' szobáját foglalta el a' maga számára, 's a' Kapitányt magához ebédre hívatta. Más nap' a' *Süperb* nevű hajón ebédelt az Admirálisnál. A' tengéri katonák kiállottak eleibe parádében; az árbótz és vitorlafákra a' kiadott rendelés szerént felmászott hajós legények, néki hármas *hurrát* kiállottak. Generális *Bertrand* legelőlment fel az Anglus hajóra, hogy *Napoleont*, mikor a' hajóra ki lépik, annak módja szerént megmutassa az Anglus vezérnek, hogy: *Éz a' Császár*. Ki is a' hajóra kilépvén, minden komplimentérozás nélkül egyenesen ment a' Kapitány szobájába, 's onnét izent az Admirálisnak, hogy kedvesen veszi, ha hozzá megyen. A' hajósmestertől sokáig tudakozódott mindenekről; a' hajós katonaságot maga előtt elmarschiroztatta; azoknak fegyvereiket és formaruháikat tetétől fogva talpig sreműgyre vette.

Nagy Britannia.

A' *Londoni* Kurir nagy bosszankodással ír Bonaparténak az Anglus hajóra való kírkezesekor történt környűllálásokról. — „*Bonaparte* alig kapott, úgy mond, az Anglusok oltalmazása alatt bátorságra, és már méltatlanul vissza-él a' mi nagy szívőségünket. Olyan szemtelen vala, hogy egy Británus hajón lévén, ott is parantsólni akart, 's a' mi tisztjeinknek véletlen engedelmességeket használván, oly megbetsültetést kapott ezektől, a' melly az ő ellene minden népek által kimondatott ítéletté-

tellegel nagyon ellenkezik. Mindazáltal könnyen megjobbíthatóak ezek a' megtévedésből esett hibák, és ő hirtelenséggel megfosztattatik azoktól a' tisztességektől, mellyek csak a' törvényes Fejedelmeket illetik. Ugy értettük, hogy parantsolatot adott ki Országlószékünk, hogy csak úgy bánnának vele, mint tsupa Generálissal. A' vele lévő emberek is tsaknem mind elválosztatnak tőle, 's oly gond fog viseltetni reá, hogy többé semmi féle öszszesküvést ne tsinalhasson."

Egy *Londoni* újságlevelél szerént, *Bonaparte* mikor már a' *Bellerophonon* volt, így szollott az *Anglus* Kapitányhoz: — „En az *Anglusoknak* kezekbe adtam magamat, de ezt semmi más Hatalmasságnak nem tettem volna, minthogy ha ezek közzül valamelyiknek magadtam volna magamat, ez annyi lett volna, mintha tsak valamely magános személynek adtam volna által magamat: ellenben, midőn az *Anglusoknak* adom magamat kezekbe, akkor egy egész nemzet szabad akaratjának vetem alá magamat."

Azt is mondotta *Bonaparte* ugyan ekkor, hogy őt a' *Ligerisi* ármáda nagyon kívánta a' maga vezérének, de ő erre telességgel reá nem vette magát, mint, hogy meghatározta vala magában, hogy, ő érette többé egy tsepp vér is ki ne ontsassék.

Az *Augustus* 1-ső napján *Londonból* indult tudósításokban így adatnak elő azok a' környulállások, mellyek között *Bonapartének* az *Angliai* Országlószéktől tudtára adatott az, hogy az ő politikai élete, hol, és mi módon végződik-el: —

„*Lord Liverpool* Jul. 28-dik napján dél felé a' Régens Princzhez audientziára menvén, ennek végződése után kabinéti tanácskozás tartatott a' külső dolgokra ügyelő ministerium' Cancelláriájában, 's ennek is vége lévén egy Státusposta küldtetett-el az Országlószéknek *Bonapartét* illető végzésével a' *Plymouthi* kikötőhelybe. —

A' *Bellerophon* Jul. 26-dikán érkezett vala meg ezen kikötőhelynek külső öblibe, a' hol azonnal parantsolatot kaptak *Eurotas* és *Briton* Fregátok, hogy ezen Lineahajó mellett állapodjanak meg két felől, az ágyus tsajkák közzül pedig haton, mellyek közzül mindeniken egy Hadnagy és 8 köz emberült, oly módon rendeltettek ki, hogy szüntelen körös körül járván, semmi nemű hajót ne engedjenek közelíteni a' *Bellerophonhoz*. Ez a' parantsolat oly szorosán eleikbe volt szabattatva a' vigyázóknak, hogy ahoz a' kerülethez, melyben ezen tsajkák szünetlenül köröskörül jártak, egy vitorlakötél nyire semmi fele hajónak nem volt szabad közelíteni. A' soksága azon hajóknak, mellyek ezen szoros parantsolat mellett is tsak ugyanközélni iparkodtak a' *Bellerophonhoz*, véghetetlen volt, melyre nézve némaly tsajkákra, mellyek a' strázsáló tsajkákknak kiáltására sem ahartak el távozni, ezek néhány versben kísütni kéntelenítették ágyuikat. —

„*Bonaparte* még azon este, melyen ide érkezett, irt, mint mondják, *Lord Keith* hoz, arra kérvén, hogy jelenjen meg nála a' hajon, de nem kapott választ levelére. Igen szép tiszta idő lévén estvéli 6 óratájban kiállott *Bonaparte* a' hajó hátujá padlására, 's onnét szemlélte valami 20 minutáig a' véghetetlen sokaságot, a' melly bizonyos távolságra, tudni illik a' mennyire oda közelíteni szabad volt, a' *Bellerophon* körül vette. Kapitány *Maitland*, 's több *Anglus* tiszték, a' kik mellette állottak, kalapjaikat a' kezekben tartották.

„Az ő *Szent Helena* szigetére való számkivettetését illető végzést, mellyet eránta az *Angliai* Régens Princz a' több Hatalmasságokkal egygyütt tett vala, 29-dikben viték meg neki a' közelébről megnevezett *Biztosok*, tudni illik a' *Hadi Al-Titok*knak *Bunbury*, 's a' *Lord Bathurst* fia, *Lord Keith* egyetemben. Mikor a' megmondott neki, hogy ez után mint tsupa *Generális* úgy fog tartattni, nagyon elkedvetlenül,

's mivel már hallott volt valamit a felől, hogy ötet *Szent Helena* szigetre küldik szakívetésbe, erre nézve írta volt Lord *Keit*-hoz a' feljebb említett levelet, a' melly tele volt leghevesebb ellenmondásokkal. Végezetre a' hivatal szerént való végső ítéletet is meghalgtván, ekkor úgy nyilatkoztatta ki magát, hogy neki jusa légyen az ezen számkivettetés ellen való *protestálásra*. — Azonkívül, hogy a' velle lévő személyek közül csak igen keveset vihet-el magával *Helena* szigetére, a' pénzt és a' sok egyéb kintset is elvették tőle, mellyet a' hajóra magához vett volt. Mind ezeket vissza adják a' Frantzia Országlószéknek, mint törvényes tulajdonosnak. — Admirális *Sir Cockburn* a' *Nordhumberland* nevű Linea hajóval, mellyen *Bonaparte* ül, 's az ezen expedízióhoz tartozó Fregátokkal és egyéb hajókkal, *Julius* utolsó napján már útnak indult *Helena* felé.

Rövid summázatja azoknak a' történeteknek, mellyek a' Bonaparte Elba szigetéről való visszajöveteltől fogva, az ő politikai pályafutásának utolsó napjaiban előfordultak:

Napoleon Bonaparte Mártzius 1-ső napján 1815-ben lépett ismét ki a' Frantzia földre, mellyet 1814-ben Aprilisben elhagyni kéntelenített vala; Mártzius 20-dikán ment-bé Párisba; Junius 1-ső napján tartotta itt a' maga úgy nevezett *Májusmezejit*, a' hol egy új Constitúziót hirdettetvén ki, magát ismét a' Frantziák Császárljának lenni megesmértette, 's mint Császárt úgy köszöntette. Utját Jun. 12-dikén reggeli 3 órakor Párisból az Északi ármádához vette, melytől magának és barátjainak nagy győzelmeket ígért. Nyoltz napmúlva azután, Junius 20-dikán, mint Szökevény, titkon, ismét vtszsaérkezett a' fő városba a' Thüillériába, nem tudván a' nagy uraságra enylülhetetlen szomjuhózással vágyakodó ember már most mit tenni

egyebet, hanem hogy megverettetésének önnön legyén-hírvívó postája, hogy Frantzia országának az idegen győzedelmes seregektől léjendő elborittatását maga hirdesse ki, 's a' magára ruházott Császárságról másod verben is lemondjou. Katonai életét Junius 18-ikán végezte-el, 's már most mint minden bitangolók' eleven példája minden uraságotól meg meztelenülve mint politikai élete' elvégződésének tulajdon kihirdetője, úgy álla ki a' világ théatromára, a' maga rész szerént volt bámulói, rész szerént gyűlölői eleibe. —

Az ő *Wellington* és *Blücher* által való megveretterése után harmad nappal tette-le *Napoleon Bonaparte* a' Császári Koronát, egy nyilatkoztatást intézvé a' Frantzia nemzetéhez. Képzelní lehet, mi némű megilletődést okozott ez az ily hirtelen érkezett nyilatkoztatás a' fő város' lakosai 's annak az embernek pártfogói, barátjai között, a' ki ily sok és előre elláthatatlan ínségeket vont erre a' szép országra. Sokakat még mind azoknak a' győzelmeknek örvendetes következéseiről való álmodozások keztsegtettek, mellyeket a' Junius 15-dik napjától fogva 18-dikáig, 's még ezen nap is egész delig, minden felé szélylyel küldözött örvendetes posták gerjesztettek-fel. Mely rettenetes égi tsattanáshoz hasonlónak kellett osztán annak a' hirtelen való hirnek lenni, hogy az, a' kibe sokak ily nagy bizodalmostkat ily nagy megsalattatással helyhezttették, maga, titkon Párisba futott, menedéknek keresésére, 's hogy az ő testörzői 's az ő *Elbai* vitézei, a' kik neki mind addig bizelkedésből, *Père la Violette*, és *Jean de l'Épée* nevet adtak vala, vagy ellullottak, vagy a' kik megmaradtak is, minden hozzá való bizakodássokat elvesztették. A' futó seregeket Jun. 19-dikén reggel 10 órakor hagyta oda, de a' mellyek már ekkor nem *vivátot*, hanem *átkot* kiáltattak utánna: Utóljára még egy Bataliont rendelt volt egy hidra, hogy ott álljon eleibe a' futó so-

kaságnak, de ez az egész Bataliont a' vízbe taszította. A' kétségbeesés miatt már ereje sem volt a' nagy embernek. Ilyen állapotban érkezett vissza a' Thilleriába, a' hol hűséges embereivel tanácskozáva állallatta, hogy a' koronát meg nem tartsa, tehát egy szemfényvesztő áldozatot akart tenni, a' melly ha elfogadtatott volna, úgy is az *Első*, és nem *Második Napoleon* uralkodott volna. A' próba azonban megtépett. A' *Bonaparte*' Ministerei, *Carnot*, *Fouche*, *Caulincourt*, és *Davoust*, Jun. 21-dikén bevitték az az ő lemondását a' két Kamarákba; melly által ezek mind ketten nagyon megilletődtek; a' lármázás olyan lett mindkettőben, mint ha az 1789-dik esztendőbeli nemzeti gyűlések tértek volna vissza. Ismét beszélni lehetett hallani olyan embereket a' kik még az elsőbb felfordulás ideiből valának esméretesek, mint *Lafayette*, *Lameth*, 's mások. Végezetre mind a' két Kamara követtséget küldött bozzá; a' *Pairék*' Kamarája tudtára adatta neki azért való köszönetét, *hogy a' maga nagy híru politikai életnek maga véget vetett*. A' képviselők' Kamarája pedig, a' nemzetnek azért való köszönetét adatta neki tudtára, *hogy az Országlásról a' fia' részére mondott* - le. Mingyár ekkor egy *Interimalis* Országlószekeket is neveztek ki a' két Kamarák, melynek tagjaivá tétettek: *Carnot*, *Fouche*, *Caulincourt*, *Grenier*, és *Quinette*. Ezek Jun. 23-dikán gyűlekeztek legelebb öszsze a' *Fouche*' előülése alatt a' Thuillériában. Ugyan ezen napon a' II-dik *Napoleon* megismerése forgott kérdésben a' két Kamarákban. A' képviselők' Kamarájában *Regnauld* és *Manuel*, a' *Bonaparte* leghevesebb parátjai, hathatos beszédekkel jóvallották a' fia' megemérettetését; és végre ez a' Kamara

ki is kiáltotta *Második Napoleont*. — A' *Pairék*' Kamarájában *Lucian Bonaparte*, a' ki ezen időben igen tsudálatos személyt jádzott, tette az első javallást. Beszedjét ezen szavakon kezdette: *A' Császár meg-halt! éljen a' Császár!* — Itt azonközben nem talált a' dolog oly heves pártfogókra, mint a' képviselők között. Az első nap nem végeztethetett el a' kérdés, 's az esküvés más napra halasztatott, de a' mikor már tsak ez a' *Lucian*, Bonaparténak ez a' tsudálatos magaviseletű testvér ötse, a' ki az ő Császári pályafutásának tsak most a' végén kezdett vala véle tartani, egyedül jelent vala meg a' hűség' hitének letételére. —

Igy állottak a' dolgok a' midőn a' nevezett Régensek az utolsó eszközhöz nyúltak, t. i. hogy a' Szövetséges Hatalmasságok' hadi szállására követtséget küldöttek, de a' melly ott meg nem halgattatván, jó válasz nélkül tért vissza. Státustanátsos Gróf *Otto* sem mehetett el Angliába, a' kit oda hasonló követtségbe rendelt vala az *Interimalis* Országlószekek. Végezetre ilyen felelmes környüállások között elkövetkezett az az időpont, melly az egész dolgot új lábra állította. Már ekkor a' Szövetségesek kétözött lépésekkel közelítették a' város felé; végezetre 8-dikban oda bé is mentek; az ő jelenlétek a' lármázóknak tsendességet parantsóst; 8-dikban maga 18-ik Lajos is bément oda az ötet váróknak örvendező sokasága között; még tsak az ezt megelőzőt napon is sok Párisiak készek akartak lenni, legalább szóval, arra, hogy a' három színért meghalljanak, 's most még is a' Király' bemenetelekor fejéjnél egyebet senki nem látott. A' Király haladék nélkül hozzá fogott az Országlás' foglalatosságaihoz.

Aug. 16-dik napján adtak 100 Forint Huszas pénzért 330 1/2 forintot Váltótredulában.